

AIÜB-ELL-3/2011.
(AIÜB-ELL-5/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Alkotmányügyi, igazságügyi és ügyrendi bizottság**
ellenőrző albizottsága

2011. december 5-én, hétfőn, 15 óra 46 perckor
az Országház főemelet 58. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki bevezető.....	5
Határozatképesség megállapítása, napirend elfogadása.....	5
Az állatkínzás törvényi tényállásával kapcsolatos jogi szabályozás és a gyakorlati tapasztalatok áttekintése	6
<i>Lakos György tájékoztatása</i>	<i>6</i>
<i>Dr. Nemes Dalma (Noé Állatotthon Alapítvány) kiegészítése</i>	<i>8</i>
<i>Schneider Kinga (Noé Állatotthon Alapítvány) kiegészítése</i>	<i>8</i>
<i>Dr. Lorászkó Gábor (Magyar Állatorvosi Kamara) kiegészítése.....</i>	<i>10</i>
<i>Dr. Szelei Pál r. alezredes (ORFK) kiegészítése</i>	<i>12</i>
<i>Dr. Tahóczki Anita r. őrnagy (ORFK) kiegészítése</i>	<i>13</i>
<i>Dr. Bodony István ügyész (Legfelsőbb Ügyészség) kiegészítése.....</i>	<i>14</i>
<i>Dr. Miskolczi Barna főosztályvezető (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium) kiegészítése</i>	<i>16</i>
<i>Dr. Pallós László országos állatvédelmi főfelügyelő (Vidékfejlesztési Minisztérium) kiegészítése.....</i>	<i>18</i>

Napirendi javaslat

- 1. Az állatkínzás törvényi tényállásával kapcsolatos jogi szabályozás és a gyakorlati tapasztalatok**

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Bárándy Gergely (MSZP)**, az albizottság elnöke
Dr. Vas Imre (Fidesz), az albizottság alelnöke és

Dr. Gruber Attila (Fidesz)
Dr. Molnár Attila (Fidesz)
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Bohács Zsolt (Fidesz) dr. Molnár Attilának (Fidesz)
Dr. Gruber Attila (Fidesz) megérkezéséig dr. Vas Imrének (Fidesz)
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) távolléte idejére dr. Bárándy Gergelynek (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Lakos György elnök (Menhely Alapítvány)
Schneider Kinga (Noé Állatotthon Alapítvány)
Nemes Dalma (Noé Állatotthon Alapítvány)
Dr. Lorászkó Gábor (Magyar Állatorvosi Kamara)
Dr. Szelei Pál r. alezredes, az ORFK bűnügyi főosztálya gazdaságvédelmi és pénzhamisítás elleni osztályának vezetője
Dr. Tahóczki Anita r. őrnagyot, az ORFK bűnügyi főigazgatóságának bűnügyi főosztálya kiemelt főreferense
Dr. Bodony István ügyész (Legfelsőbb Ügyészség)
Dr. Miskolczi Barna főosztályvezető (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)
Dr. Pallós László országos állatvédelmi főfelügyelő (Vidékfejlesztési Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 15 óra 46 perc)

Elnöki bevezető

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP), az albizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Üdvözlök mindenkit az albizottság ülésén. Először is elnézést kérek a kis késésért, sajnos ez a hétfői nap a parlamenten ilyen, hogy nehéz számolni azzal, hogy az interpellációk mikor érnek véget, és ilyenformán a képviselőtársaim mikor tudnak megjelenni.

Az albizottság egy viszonylag kis létszámú albizottság. Hadd mutassam be Vas Imre alelnök urat a Fidesz képviselőjében, és Molnár Attila képviselő urat szintén a Fidesz képviselőjében, én pedig a Magyar Szocialista Párt képviselőjében veszek részt az ülésen elnökként.

Szeretném megköszönni előre is mindazoknak a fáradságát, fáradozását, akik megjelentek a mai bizottsági ülésen. Igazából ez az ülés egy konzultatív ülés lenne, kezdete annak, hogy eldöntsük, szükséges-e jogalkotási lépés az állatkínzás törvényi tényállásával kapcsolatban, illetve én azt gondolom, helyes az, hogyha az albizottság lehetőséget teremt arra, hogy a civil szervezetek, illetve a jogalkalmazók és a jogalkotók egy platformon elmondhassák a véleményüket ebben a témában.

Ami az aktualitását adja ennek a kérdésnek, hogy a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumban már folyik a Btk. kodifikációja, ami természetesen ezt a tényállást is érinti, érintheti, és legjobb tudomásom szerint fogja is, hiszen az már, ha jól tudom, eldöntött tény, hogy például az orvvadászat, orvhalászat külön tényállásban szerepel majd az állatkínzáshoz képest.

A másik, ami aktualitását adja a mai ülésnek, az az, hogy elfogadta az Országgyűlés nemrég az állatvédelmi törvény legújabb módosítását, amely szintén lehet hatással akár a büntetőjogi, akár a szabálysértési rendelkezésekre. Tudjuk azt is, hogy a jogalkalmazás során nem egyszer merülnek fel kérdések, én magam is az egyik esetben a legfőbb ügyész úrhoz fordultam, és legfőbb ügyész úr annak idején egy állásfoglalásban rendelkezett, illetve mondta el a véleményét az ügyészségek számára kötelező formában arról, hogy miként vélekedik a kérdéssel, ez egyébként a vádelhalasztáshoz kapcsolódó egyik problémás, szerintem akkor problémás jogalkalmazói aktus volt. De felmerültek az elmúlt időszakban a halmazattal kapcsolatos kérdések, illetve az a kérdés időről időre, hogy vajon szükséges-e ezt a törvényi tényállást úgy alkalmazni, vagy olyanná alakítani, ami legalább a kirívó esetekben lehetővé teszi a végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását állatkínzásos ügyekben.

A törvényi tényállás differenciálása lehet még egy olyan téma, amihez kis adalékként egy cikket kiosztottam önöknek, abban van egy-két gondolat, ami talán érdemes a megfontolásra. Szintén úgy gondolom, hogy újdonságként merülhet föl, hogy az új állatvédelmi törvény lehetővé, sőt kötelezővé teszi az állatoknak, kutyáknak a chippel való ellátását, és ez megnyit olyan lehetőségeket, mint például a regisztráció kötelezővé tételével bizonyos bejelentési kötelezettségek megkövetelése. Ilyenformán ez életszerűvé tenne, mondjuk egy olyan szabálysértési tényállást, hogy ha valaki nem jelenti be a kutyája eltűnését, elhullását, akkor azt szabálysértési bírsággal lehessen sújtani.

Ezek csak felvetések voltak, és nagyon kíváncsiak lennénk képviselőtársaimmal együtt arra, hogy önök hogy látják ezt a helyzetet.

Határozatképesség megállapítása, napirend elfogadása

Mielőtt rátérnénk mindezt, két formális kötelezettségem van, egyrészt a napirend elfogadása, és ehhez kapcsolódóan a helyettesítési rend ismertetése. Molnár képviselő úr helyettesíti Bohács Zsolt képviselő urat, Vas Imre képviselő úr helyettesíti Gruber Attila képviselő urat, és én helyettesítem Harangozó Tamás képviselő urat. Ilyenformán a bizottság most határozatképes.

Tehát kérdzem, kérdzem képviselőtársaimat, hogy a napirendi javaslattal egyetértenek-e. (Szavazás.) Köszönöm szépen. Ez egyhangú, ilyenformán az ülés megkezdésének nincs akadálya.

Az állatkínzás törvényi tényállásával kapcsolatos jogi szabályozás és a gyakorlati tapasztalatok áttekintése

Két olyan állatvédő szervezet képviselőit hívtam meg a mai bizottsági ülésre, akik az elmúlt időszakban sokat tettek ezért az ügyért, a működésük példaértékű volt. Az egyik ilyen alapítvány Kecskeméten már azt a modern szemléletet valósítja meg, amely a sintértelepek helyett egy alapítvány gondozásába adja az ilyen jellegű munkáknak az ellátását, magyarul a kecskeméti önkormányzat stratégiai megállapodást kötött ezzel az alapítvánnyal. A másik alapítvány - én azt gondolom, a jelenlévőknek nem kell bemutatni - a Noé Állatotthon Alapítvány, aki akár az vörösiszap-katasztrófa kapcsán, akár más esetekben tényleg kimagasló munkát végzett az állatvédelem ügyében. Én azt javaslom, hogy először e két alapítvány képviselői, az idő rövidségére való tekintettel 5-5 percben fejtsék ki az álláspontjukat, és hangsúlyozom, hogy ezt az ülést lehet majd később folytatni, most egy körülbelül másfél óra áll maximum rendelkezésre a tanácskozásra.

Elsőként Lakos Györgynek adok szót a Menhely Alapítvány képviselőjében öt percen. Parancsoljon!

Lakos György tájékoztatása

LAKOS GYÖRGY elnök (Menhely Alapítvány): Köszönöm a szót, elnök úr.

Üdvözlöm az albizottság valamennyi tagját és meghívottját. Röviden ismertetném a mi álláspontunkat, amit az alapítvány elnökével, illetve munkatársaival közösen alakítottunk ki. Amit el fogok mondani, nemcsak a mi álláspontunk, hanem ezt sok más civil szervezettel egyeztetjük az elmúlt időben, mert állandóan felmerültek ezek a kérdések. Konzultáltunk az Állatorvosi Kamarával, folyamatosan konzultálunk a minisztériummal, ezért valamilyen lágy, laza, nem jogszerű, de mégiscsak egy elég széles szakmai közvélemény álláspontját tükrözi.

Az első és legfontosabb kérdés lenne, hogy teljes összevisszaság van a jogszabály alkalmazásában, nincsenek iránymutatások se a rendőrség, se a vádhatóság felé. Tisztában vagyunk vele, hogy a bíró független, és csak a törvény és a lelkiismerete köti, ebbe nagyon nehéz akár állásfoglalással, befolyásolással vagy bármiféle álláspontunk megértésére ösztönözni a bírói kart. Azonban a bűnüldöző szervek számára mindenképpen hasznos lenne, hogyha megismernék a mi álláspontunkat a törvény alkalmazása során. Javasolnék egy konferenciát, és nagyon jó lenne, ha ezt az ellenőrző albizottság hívná össze, ahol az ORFK, a Legfelsőbb Ügyészség, a NAV, az Állatorvosi Kamara és a civil szervezetek lennének jelen, és elmondanánk az egész álláspontunkat egészen addig, hogy a mostani jogszabályt miképpen kéne alkalmazni, mik a legfontosabb problémák. A rendbeliség, a szabálysértés és a bűncselekmény határa annyira vékony kis mezsgyén húzódik, tehát, hogy mikor lesz valóban az a károkozás, amit az elkövető elkövetett, az mikor maradandó sérülés, mikor csak egy időleges dolog, csak rossz tartási körülmények, mikor tartozik a jegyző hatáskörébe, és mikor bűncselekmény, ezt egy konferencián megbeszélhetnénk, ugyanis szinte minden esetben fölmerül ez a probléma, ennek elhatárolása.

Tehát itt szerintem egy nagyon-nagyon világos, tiszta képet kéne adnia a szakmának, a bűnüldöző szerveknek és a vádhatóságnak, és ők nagyon hajlanak is erre. Akivel én tudtam beszélni az elmúlt időszakban - 50 rendőrrel, vizsgálóval, bűnügyi osztályvezetővel, városi kapitánnyal, megyei kapitánnyal sikerült beszélnem -, azokkal sikerült személyesen az álláspontomat megértetnem, de ez nem egy módszer arra, hogy az országban hogyan menjen a bűnüldözési munka ezen a területen, ezért én mindenképpen javasolnám egy szakmai jellegű konferencia összehívását ezekkel a szereplőkkel.

A másik pedig, hogy mindenképpen módosítani, pontosítani kellene a jogszabályt, állást kellene foglalni, mert a rendbeliség, a halmazat olyan kérdések, amelyek tisztázatlanok, és állandó probléma merül fel ezzel kapcsolatban. Egy analógiát mondanék, amikor bejött a Btk.-ban a 329/A szakasz, a szomszédos jogok megsértése, senki nem tudta, eddig nem volt Magyarországon büntetőkönyvi tényállás. Akkor mi egy nagyon komoly szakmai konferenciát hívtunk össze, jelen voltak az előbb említett szereplők, és nagyon hatásos volt a dolog, nagyon jó fogadtatásra talált a bűnüldöző szerveknél.

Például az állatszaporítók ellen egyetlenegy eszköz van, a NAV elvállalta, hogy minden olyan esetben, amit jelentünk, hogy szaporítók vannak, ha nincs egyéni vagy társas vállalkozás mögötte, ott egy vagyonosodási vizsgálat keretében megnézi, hogy valaki 10-20 ezer egyed szaporítása során, amit tíz év alatt szó nélkül megtesznek a szaporítók, elindítanak egy vagyonosodási vizsgálatot. Semmilyen más büntetőjogi eszközzel nem foghatók meg, mint az adócsalással, ha ez fennáll. Tehát ez lenne a javaslatunk, hogy készüljön, legyen egy módosítás, és a módosítást széles szakmai körben vitassuk meg.

Javasolom, hogy a büntetőeljárás jogot is vizsgáljuk meg, hogyha úgyis folyik a büntetőeljárás felülvizsgálata, például vannak olyan kérdések benne, mint a bűnjel, és a bűnjelmegőrzés, ugyanis ez egy élő négy lábú, érző bűnjel, tehát nem akármilyen. Jelenleg pont Kecskeméten a megyei ügyészséggel és a megyei rendőrfőkapitánnyal egyeztetünk, hogy mi legyen a bűnjelekkel ez alatt az időszak alatt.

Ha a büntetőkönyvi tényállást ki lehet bővíteni, nagyon javasolnánk, hogy a szaporítás és az illegális export is kerüljön be. Az Európai Unióval határos az összes célország, ahová jelenleg illegálisan exportálják a kutyákat. Tehát, ha elhagyja a magyar határt, akkor még Unión belül van, semmilyen vám- és egyéb büncselekmény nincs, és hiába tudjuk, hogy a célország az Európai Unión kívüli ország. Valamit itt tenni kéne, mert a NAV, a vámhatóság emberei nagyon nehezen tudnak ebben lépni, bár itt állategészségügyi szempontból létezik a határ, a chip, az útlevelel és egyebek. Ha bárki, civil szervezet vagy hatóság jelzi, hogy akármikor illegális export van, ők hajlandók azonnal lecsapni, és leellenőrizni, hogy rendben vannak-e a papírok.

Javasolnánk, hogy az orvhalászat, orvvadászat és ennek eszközeinek a birtoklása is kerüljön be a büntető törvénykönyvbe ugyanúgy, mint a kábítószerrel, fegyvernél, hogy aki illegális és tenyészetkárosító eszközöket egyáltalán tart, már az is büntethető legyen. Leleplezni ugyanis nagyon nehéz, mert képzeljük el, hogy az erdő közepébe bemegy a rabsic kihelyezni a vadfogó csapdát, nincs az a rendőr, aki leköveti az erdőben, és leleplezi. Ilyen nincsen. Tehát magának az eszköznek a birtoklása legyen büntető törvénykönyvi tényállás.

Javasoljuk egyben a vadászati törvény felülvizsgálatát, mert a vadászati törvénytől is vannak olyan pontok, amelyek kifejezetten állatvédelem-ellenesek. Itt főleg a kóbor egyedek szabad gyilkolászása az, amit szeretnénk korlátozni, erre volnának javaslataink.

Továbbá szeretnénk, ha a Ptk. Felülvizsgálata során bekerülne egy olyan passzus, ami már nagyon sok nyugat-európai polgári jogi törvénykönyvben benne van, ez az örökösök felelőssége az állatok iránt. Több ezer állatnak hal meg a gazdája, és semmilyen törvényi rendelkezés nincs, vagy cégek mennek csődbe, és a felszámolónak nincs semmilyen kötelezettsége az ott lévő élő állatokkal szemben. Ezt érdemes lenne beemelni a Ptk.-ba, illetve ennek megszegését a büntető kódexben.

Röviden ennyi lenne. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

A Noé Állatotthon Alapítványtól ugyanebben az időkeretben ketten szólnának hozzá, Schneider Kinga és Nemes Dalma, tetszőleges sorrendben. Tessék!

Dr. Nemes Dalma (Noé Állatotthon Alapítvány) kiegészítése

DR. NEMES DALMA (Noé Állatotthon Alapítvány): Üdvözlöm a jelenlévőket! Nemes Dalma vagyok, és ügyvédként dolgozom ebben a körben, segítem többek között a Noé Állatotthon Alapítvány munkáját, és ügyvédjelöltként lehetőségem volt a képviselő úr jelöltjeként a jogszabályalkotás oldaláról is részt venni az állatvédelmi munkában. Itt számos tapasztalatot szereztem abban a tárgyban, hogy sajnos milyen akadályokba ütközik a jogszabályalkotás időszakában az, amit az állatvédő szervezetektől próbáltunk kommunikálni. Ennek ellenére szerencsére nagyon sok eredményt sikerült elérni, többek között a különös kegyetlenséggel kapcsolatos büntető alakzat módosítását.

Gyakorlatilag mi arra kaptunk ma lehetőséget, hogy felsoroljuk azokat a problémákat, amelyek a jogszabály alkalmazása során érik az állatvédő szervezeteket. Ezzel kapcsolatban számos megkeresés érkezik az állatvédő szervezetektől a jogászokhoz és hozzám is. Ilyenkor sajnos nem mindig tudunk a jogszabály tartalmán kívül más felvilágosítást adni, hiszen az egyes szervek eljárásában sokszor bizonytalanság található az ő részükről. Ezzel kapcsolatban szeretne Schneider Kinga részletesen az eljárási szakaszokkal kapcsolatban néhány szót említeni. Természetesen tisztelet a kivételnek, hiszen vannak olyan kerületek Budapesten, kifejezetten a XVII. Kerület, ahol ezzel kapcsolatban nem nagyon szokott probléma lenni, és rendszeresen segítik a Noé Állatotthon és más szervezetek munkáját is.

Én nem rabolnám tovább az időt, átadom a szót a szakembernek.

Schneider Kinga (Noé Állatotthon Alapítvány) kiegészítése

SCHNEIDER KINGA (Noé Állatotthon Alapítvány): Köszönöm szépen.

Schneider Kinga vagyok, szeretettel üdvözlök mindenkit, és köszönjük szépen a lehetőséget. Én valóban azzal készültem, hogy gyakorlati szempontból a mindennapi munkánk tükrét mutassam egy picit, és hangsúlyozom, valószínűleg sok esetben van megfelelő jogszabály arra, amibe beleütközünk, csak nincs megfelelő gyakorlat mögötte, és sok esetben van joghézag is. Én magam nem vagyok jogász, tehát ez irányban csak olvasmányaimra hagyatkozhatok.

Hogyha állatkínzással, rossz tartással vagy elhagyással találkozunk, vagy ilyet bejelentenek nekünk, akkor az elsődleges, hogy felmérjük, akut esetről van-e szó, jelen pillanatban is fennáll-e ez a cselekmény, vagy már hosszabban tartó, hosszú távra kiható dologról van szó. Ebben rögtön döntés elé kényszerülünk, hogy rendőrség vagy jegyző, vagy esetleg mind a két szerv értesítésére kerüljön-e sor. Amivel találkozom, hogy ha a rendőrséghez fordulunk, attól függően, hogy sikerül-e egy állatszerető, az ügyel esetleg elhivatott rendőrrel összefutnunk, aki éppen ügyeletes - bocsánat a szóhasználatért, de tényleg erről van szó -, akkor vagy meghallgatásra talál a mi panaszkunk, vagy annak a panasza, aki ezt a bejelentést szeretné tenni, de sok esetben, sőt azt kell mondanom, a mi praxisunkban túlnyomó többségben elutasításra kerül, és fel sem veszik a feljelentést a rendőrségen; tehát már itt akadályokba ütközhet az, aki a bejelentést szeretné tenni.

Ha nem akut esetről van szó, akkor a helyileg illetékes jegyzőhöz tesszük a bejelentést, aki nyilván nem önmaga vizsgál ki mindent, hanem elvileg, én úgy tudom, hogy szükséges lenne mindenhol kijelölni egy állattartási, állatvédelmi előadót, minden kerületben, illetve minden településen. A legtöbb esetben azzal találkozunk, hogy vagy nincs ilyen, tehát amikor az ügyeket szeretnénk intézni, akkor kapcsolgatnak minket jobbra-balra, vagy egyáltalán nem kompetens ezekben az ügyekben a személy, és egy plusz teherként, plusz munkaként éli meg azt, hogy neki állattartással, esetleges állatvédelmi ügyekkel kell foglalkoznia.

Ami viszont akár a rendőrség, akár a jegyző esetében mindig felmerül, az a kétségbeesés, hogy mi lesz akkor, amikor ők kimennek, kivizsgálják, és ne adj' Isten, elkobzásra kerül az az állat, amelyik érintett, akkor ők mit fognak tenni ebben az esetben. Ha

a Noé Állatotthon teszi meg a feljelentést, könnyű, merthogy mi magunkra vállaljuk például annak felelősségét, hogy a felelős tartást elvállaljuk. Mi elmegyünk, esetleg segítünk az állat befogásában, és vállaljuk a tartást, de hogyha egy állampolgár tesz bejelentést, akkor a legtöbb esetben azért kerül fiókba az ügy, azért próbálnak kibújni ez alól a megfelelő szervek, mert nem tudják, hogy mit is kezdjenek azzal az állattal, amelyik érintett ezekben az ügyekben.

Most vegyük a pozitív lehetőséget, hogy mondjuk a Noé Állatotthonhoz vagy egy hasonló szervezethez kerül az elkobzott állat. A felelős őrzés idejéig gyakorlatilag nem lehet semmit tenni ezzel az állattal állagmegóváson kívül, ami az etetést jelenti, és ha esetleg beteg, akkor az állatorvosi ellátását. Semmit nem tehetünk vele, nem ivartalaníthatjuk, de gondolom, nem kell a részletekbe mennem, hogy egy olyan állatközösségben, ahol több száz állat él akármilyen módon, akárhogyan tartva. Nálunk nincs falkatartás, de sok helyen 10-20 állat él egy elkerített kennelben, akkor egy tüzelő szuka milyen problémát jelent. Erre nincsen semmilyen lehetőség, ezért mi nagyon-nagyon szeretnénk, hogyha ez körüljárható lenne, hogy hogyan oldható meg például, hogy a konkrét ügytől elválasztva az állat tulajdonjogáról vagy végleges elhelyezéséről egy gyorsított eljárás dönthetne.

Ez nagyon-nagyon fontos lenne azon kívül, hogy természetesen azt is tisztázni kellene, hogy ki és milyen feltételek mellett vállalja a felelős őrzést, és annak a költségét ki téríti meg, hiszen itt nem kis költségről beszélünk, hiszen a rendőrségi szakasz is általában több hónap, de hogyha bírósági szakaszról is szó van, akkor évekről is beszélünk. Nekünk is van rengeteg olyan ügyünk, amely 2008-9-ben indult, és a mai napig vannak nálunk ilyen függőben lévő állatok, és egyrészt nem tudhatjuk, hogy amikor majd a bíróság pontot tesz végérvényesen a dolog végére, akkor azok az állatok, akikért felelősséget vállaltunk, szeretjük és gondozzuk őket, nem kerülnek-e vissza ahhoz, extrém esetben, akitől elkobozta a rendőrség őket. Tehát ez nagyon fontos dolog, amivel folyamatosan találkozunk.

Amikor mondjuk, a jegyző elindít egy ügyet, akkor nyilvánvalóan ő sem szakmailag, sem időben nem felkészült annyira, hogy eljárjon. A hatósági állatorvos lesz az, aki még az állattartási előadón kívül kompetens segítséget nyújtani ezekben az ügyekben. De amivel folyamatosan találkozunk sajnos, az egy kettős összeférhetlenség a hatósági állatorvosok ügyében: egyrészt a legtöbb esetben azon a helyen praktizál magán állatorvosként, ahol a hatósági állatorvosi feladatokat is ellátja, és így egyik oldalról anyagi függősége lehet azzal a személlyel szemben, aki ellen el kell járnia, illetve akár egy bizalmi összeférhetlenség is van. Kimondom, kvázi meg van félemlítve, és neki holnap, holnapután is azon az utcán kell járnia, és a saját gyereke, saját állata is ott él azon a területen. Úgyhogy a hatósági állatorvosok is sok esetben ezért nem túl kooperatívak, vagy nem mernek túlságosan kooperatívak lenni. Ebben a tekintetben is nagyon komoly hátráltató tényező ezeknek az ügyeknek a felderítése.

ELNÖK: Elnézést, hogy közbeszólok, de egy kicsit az időkorlátra tessék figyelni!

SCHNEIDER KINGA (Noé Állatotthon Alapítvány): Igen, bocsánat, még három mondatot szeretnék mondani.

A leghangsúlyosabb három mondatot szeretném még elmondani, és akkor ugrok egy nagyot a bírósági szakaszhoz, mert ami nekünk a legeslegnagyobb szívfájdalmunk, ezek a felfüggesztett ítéletek. Azt hiszem, talán mindenki emlékszik a legfrissebb és legnagyobb port kavart érdi lógyilkossági ügyre, ahol megvan az elsőfokú ítélet, és itt is felfüggesztett büntetést kapott az elkövető, akit minden vádpontban bűnösnek talált a bíróság. Nem tudom, hogy kell-e annál súlyosabb büntetést elkövetnie valakinek, minthogy egy 14 éves gyerek szeme láttára a saját lovát halálra szúrja különös kegyetlenséggel; azt gondolom, nem hiszem, hogy létezik ennél brutálisabb dolog. Ami a legfájóbb nekünk, és ezzel sajnos több első- és

másodfokú ítélet indoklásában találkoztunk, ez pedig az, hogy arra hivatkoznak a bírók, hogy gyakorlatilag ma Magyarországon nem szokás letöltendő büntetést állatkínzási ügyekért kiszabni. Köszönöm szépen, és elnézést az időtúllépésért.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Azt gondolom én is, hogy ezek igen fontos kérdések, csak nekem volt egy komoly dilemmám, és képviselőtársaimmal is erről beszéltünk, hogy ezt a témát napirendre kéne venni, csak a mostani jogalkotási dömpingben meglehetősen nehéz olyan időt találni, amikor ezt meg lehetne vitatni. Éppen ezért választottuk azt, hogy ugyan most csak egy szűk másfél óra áll rendelkezésre, és ezért kérem a további hozzászólókat is az öt perc betartására. Utána természetesen lehetőség lesz arra, sőt kifejezetten kérném majd az összes jelenlévőt, hogy a bővebb írásbeli véleményét juttassa el, a bizottság vállalni fogja azt, hogy minden ittlévő és érintett számára ezt továbbítja, és természetesen mi is meg fogjuk tenni a javaslatot. Tehát, ha úgy tetszik, ez inkább egy felvetés, és a munka megkezdése volna, minthogy most megoldást tudnánk találni, akár egy kimerítő sorolását tudnánk adni. Ezért kérem, hogy a legfontosabb, a legjelentőségtelegyesebb dolgokról legyenek szívesek minket tájékoztatni.

(Dr. Harangozó Gábor megérkezik az ülésterembe.)

Azt gondolom, talán úgy lenne a szerencsésebb, ha most a Magyar Állatorvosi Kamara képviselője szólalna meg - Lorászkó Gábor képviseli a kamarát -, és fejtené ki a véleményét, és utána a rendőrség és az ügyészség. A bíróságot sajnos nem látom, hogy bárki képviselné ebben. Egyúttal hadd köszöntsem tisztelettel Harangozó Gábor képviselő urat, aki ugyancsak egy ellenőrző albizottsági elnök, csak éppen a mezőgazdasági bizottságból, tehát azt gondolom, hogy helyes és jó, ha ő is itt van.

Tehát Lorászkó Gábornak adok most szót.

Dr. Lorászkó Gábor (Magyar Állatorvosi Kamara) kiegészítése

DR. LORÁSZKÓ GÁBOR (Magyar Állatorvosi Kamara): Jó napot kívánok!

A Magyar Állatorvosi Kamarát képviselem, igazságügyi szakértő vagyok, állatorvos, és leírtam, körbeadtuk néhány példányban, néhány pontba szedve, amit én tapasztaltam viszonylag nagyszámú ügy vizsgálatánál.

Az egyik a feljelentések minősége: az a véleményem, hogy azért akadnak el az önök ügyei, mert nem jó a feljelentés, ezért nem jut el az ügy a későbbi szakba, és én ezt viszonylag nagyszámú bizonyítékkal tudnám alátámasztani. Hogyha a feljelentés vádat tartalmaz, véleményt, de nem tartalmaz adatot, utána az adatok már nem pótolhatók, és sajnos az ügy megfeneklik, nagyon sok irat keletkezik, sok ember munkája vész el, mert nem lehet befejezni. Ezért az az én véleményem, hogy egy feljelentésnek tárgyszerűnek kell lennie, és adatokat kell rögzítenie. Fontosak a jó minőségű fényképek, ha nagy számban készülnek, a mozgófilm, de semmit nem lehet kezdeni egy olyanal, amikor mozgó autóból, zoommal rezgőkép készül, mert ez nem alkalmas semmire.

A második pont a rendőrség: a rendőrséggel nekem nagyon jó a tapasztalatom. Egyszer sem találkoztam a több száz ügyben, hogy a rendőrség félvállról vette volna az ügyintézését, és ez nemcsak a törzsőrmesterek szintjén igaz, hanem a magasabb vezetők szintjén is ugyanez a helyzet. Rendkívül jó minőségű jegyzőkönyveket írnak, mi állatorvosok tanulhatnánk tőlük, ahogy ők az adatokat felveszik és rögzítik, azokból lehet a későbbiekben dolgozni. Amit itt jónak látnék, ha fényképeket készítenének jó minőségben, viszonylag nagy számban, és ezeket később fel lehetne használni. Meglepve tapasztalom, hogy nemegyszer ezek a fényképek megsemmisülnek, eltűnnek, miután elkészülnek, készül róluk egy papírnyomat, és utána a rendőrségi adatbázisból ezek a képek már nem nyerhetők ki. Lehetséges, hogy azért, és ilyennel is találkoztam, hogy nem volt ott nyomrögzítő szakember,

és pusztán magáneszközökkel, például telefonnal készültek képek, amik nagyon hasznosak lettek volna később jó felbontásban. Alapvetően a rendőrséggel nekem nincs semmi gondom.

A javaslatom az, hogy vonják be hatósági állatorvost lehetőség szerint már az első körben, hogyha állatkínzásos ügy van, és a feljelentő, a jelenlevő általában ne a hatósági állatorvostól várja az állatorvosi szakfeladatok elvégzését, mert ő egy hatósági személy, neki nem ez a képesítése, hogy értsen egyszerre a lóhoz, legyen is nála minden, meg a kutyához és a macskához is értsen. Viszont a hatósági állatorvos ismerni fogja majd a területén praktizáló magán állatorvosokat, akiket be tud vonni. Bár ez a mi asztalunk, a magán állatorvosok sajnos nem mindig megfelelő minőségű adatrögzítést végeznek, ezért jó lenne, ha a rendőrség alkalomadtán erre emlékeztetné őket. Nem vagyunk büszkék rá, hogy a húszéves törzsörmester emlékezteti a húszéves szakmai tapasztalattal rendelkező állatorvost, hogy végezzen mérést, fényképezést, de egyelőre sajnos időnként ez is előfordul.

Az ügyészséggel, én úgy tapasztalom, hogy nincsen problémám, és mint igazságügyi szakértő, úgy látom, jó munkát végeznek, viszont azt látom, és itt elhangzott, hogy majd módosítani kell a jogszabályt az orvvadászat és az orvhalászat esetén. Vannak olyan megoldott ügyeink, ahol én nem látom ennek a feltétlen szükségességét. Szerintem a jelenlegi jogszabályokkal is lehet dolgozni, kétségteljesen időnként a jogszabály-értelmezésben vannak véleménykülönbségek. Hasalt már el ügy azért, nem jutott megoldáshoz, mert nem terjesztették ki az ügyet más jogszabályokra. Egy állatkínzás esetleg a bizonyíték hiányában nem áll meg, de ennél sokkal komolyabb ügyé válik, amennyiben egyéb jogszabályoknak is keressük a megfeleltethetőségét.

A bíróságokon az a tapasztalatom, hogy nagyon pontos és tényszerű feltárás történik. A bírónak zseniális a memóriájuk, mindenre emlékeznek, és pontosan értik a nyelvet, és pontosan tudják azt is, hogy ki, mikor hazudik, viszont, ha nem bizonyítható az ügy, akkor bűncselekményt nem állapíthatnak meg. A legnagyobb vád velük szemben, hogy nem elég szigorúak, és nem szabnak ki 5-10-100 évet. Valószínűleg jobb lenne, hogyha deresre húzhatnák a biztos elkövetőt, és 25-öt vernének rá, és ezután nem keletkezne bünyügyi költség, és lenne elrettentő ereje, de ez valószínűleg nem fog bekövetkezni. Viszont a közvéleményt bevonhatnák, és mivel példa nélküli, amilyen sikere volt a Btk.-módosításnak, az állatvédelmi törvénynek is itt a parlamentben - ellenszavazat nélkül ment át mind a két jogszabály, szinte pártsemleges módon -, egyértelmű a közvélemény hozzáállása, és ezt kellene felhasználni, hogy ne öt ember előtt, a tárgyalóteremben a fejére olvassa a bíró, aztán elmegegy mindenki, és rajtuk kívül senki sem tud róla.

A törvényalkotásról: szerintem jók ezek a jogszabályok. Nekem időnként az szokott fejfájást okozni, hogyan fogalmazzam meg, hogyan érveljek, sőt, én magam hogyan értem meg a különös szenvedés fogalmát. Ez egy nagyon lényeges elem ténylegesen, hogy ezt hogyan kell alkalmazni, mindenesetre ez komoly szakmai vizsgálatokat igényel. Itt viszont megjegyzem, hogy az ide vonatkozó szakismeret nem helyettesíthető sillabuszokkal vagy eljárási szabályokkal, ez ténylegesen egyedi vizsgálatot igényel és szakmai hozzáértést.

A Btk. megfogalmazása tehát szerintem jó, az új állatvédelmi jogszabály pedig nagyon jó, az állatvédelmi törvény. Egyet viszont a Magyar Állatorvosi Kamara nevében, és mint igazságügyi szakértő is megjegyzek, hogy számomra érthetetlen, hogy az utolsó pillanatban, a sok egyeztetés után, ahol mindenki értette és elfogadta, miért módosult végül a végszavazásnál a jogszabály, és kikerült a Magyar Állatorvosi Kamara hatásköréből az állatok nyilvántartása. Mi ezt régóta csináljuk, jól és olcsón csináljuk, és erre most a semmiből kell teremteni ugyanerre egy hálózatot. Szerintem érdemes lenne ezt megfontolni.

A másik: jelenleg az Alkotmánybíróság vagy a Legfelsőbb Bíróság döntése értelmében a vadon élő állatokat zavaró, azokra veszélyt jelentő kóbor kutyák nem löhetőek ki, viszont ezek szinte biztosan jelentős kárt okoznak a természetben, ezért érdemes lenne erre egy megoldást találni.

Utolsónak, ha nem is rangsorban - talán fordított is a rangsor - a médiáról is szeretnék szólni. Engem zavar és bosszant, hogy csak a szenzáció érdekes, és hogy csak az első hírként érdekes egy állatkínzás, csak akkor, ha eléggé véres és botrányos, és ha hozzá lehet tenni egy olyan emberi párhuzamot, ami gyakran szakmailag teljesen hamis, téves, megalapozatlan, és így nincs ügy. Ezzel szemben, például a magyarországi kutyák bolhássága vagy hallójárat-gyulladásos szájbetegsége sokkal több kutya- és állatszenvedést okoz, mint számos más, például a harapás, ami egy-egy eset, néhány eset van belőle. Nagy felelőssége a médiának, és ott a lehetősége, hogy fontos és hasznos információkat adjon, és ehelyett mégis inkább pillanatnyi érdeklődést megragadó információkat közvetít. Elvileg írtam a nagy okosságot, mert nem véletlenül történnek ezek, nyilvánvalóan az érdeklődést így tudják fenntartani, de jó lenne, ha lehetne ezt befolyásolni. Ez egy óhaj volt. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Összenéztünk alelnök úrral közben, hogy a médiát a szenzáció érdekli, ez nemcsak az állatvédelem területén érhető tetten. Hogy meg lehet-e próbálni, vagy meg kell-e tenni a befolyásolást, erről nyilván a vélemények megoszlanak.

Egy dolgot hadd tegyek hozzá, amit a doktor úr mondott, hogy a különös szenvedéssel kapcsolatosan - mivel ez az én módosító javaslatom volt - tudok annyi adalékkal szolgálni, hogy természetesen szakmai szempontból én nem fogom tudni megítélni, de ez gyakorlatilag ugyanazt jelenti, mint a különös kegyetlenséggel történő elkövetés. Csupán annyi különbség van köztük, hogy mivel az állatnak nincsen emberi méltósága, és a különös kegyetlenségnek ennek megsértése is szempont, ezért nem ugyanaz a fogalom a két tényállásnál, de az értelmezést tekintve érdemes nyomon követni, hogy a bíróság a különös kegyetlenséggel elkövetett személy elleni bűncselekményeknél miként és mit értékel. Tehát ez bizonyos segítséget itt is nyújthat, azt gondolom.

Ennyi dicséret után most hadd adjak szót a rendőrség képviselőjének jelenlévőknek. Parancsoljanak!

Dr. Szelei Pál r. alezredes (ORFK) kiegészítése

DR. SZELEI PÁL r. alezredes (ORFK): Jó napot kívánok! Köszöntöm önöket. Mi is együttesen fogjuk a rendőrség véleményét tolmácsolni önöknek.

Köszöntöm az albizottság ülésén résztvevőket, Szelei Pál vagyok az ORFK bűnügyi főosztálya gazdaságvédelmi és pénzhamisítás elleni osztályáról. Nem beszéltünk össze, de Lorászki doktor úr egyik gondolatát szeretném én is feleleveníteni, mely szerint nemcsak a járőrök, a kisrendőrök, hanem a magasabb beosztású rendőrök igenis fontosnak tartják az állatkínzásokkal és a kapcsolódó bűncselekményekkel kapcsolatos ügyek nyomozását. Ehhez kapcsolódik az a mondatom, hogy az országos rendőrfőkapitány úr és a bűnügyi főigazgató úr üdvözlését hozom, ők ketten most éppen, ezen ülés időpontjával egyidejűleg egy másik ülésen vesznek részt, és szintén fontos szolgálati feladatot látnak el.

Szeretném egy mondatban megmagyarázni, hogy miért a gazdaságvédelmi és pénzhamisítás elleni osztály munkatársai vesznek részt ezen az ülésen, hiszen a nyomozó szerv nevéből adódóan itt mi gazdasági bűncselekményekkel foglalkozunk. A rendőrség szakirányító tevékenységére vonatkozó belső normák alapján az úgynevezett zöldbűncselekményekkel - állatkínzás, környezetkárosítás, természetkárosítás - kapcsolatos bűnügyek szakmai irányítását a mi osztályunk végzi. Ezen ügyekben elsődlegesen a helyi, tehát a városi és a budapesti kerületi rendőrkapitányságok járnak el, a mi feladatunk az ő munkájuk figyelemmel kísérése, az általuk tapasztalt jelenségek összegzése, meghatározott időközönként ezen nyomozati munka értékelése, összegzése, természetesen statisztikai adatokkal, a folyamatok leírásával. Ezen munkában kolléganőm, dr. Tahóczki Anita vesz részt, akinek most átadnám a szót, és aki az ügy részleteiről számolna be. Köszönöm.

Dr. Tahóczki Anita r. őrnagy (ORFK) kiegészítése

DR. TAHÓCZKI ANITA r. őrnagy (ORFK): Köszönöm szépen.

Szeretettel köszöntök én is mindenkit. Előljáróban annyit szeretnék elmondani, hogy nagyon aktuális nekünk is most ez az ülés, hiszen az Országos Rendőr-főkapitányság bűnügyi főigazgatóságának bűnügyi főosztálya november hónapban egy átfogó témavizsgálatot végzett az állatkínzások nyomozásának tapasztalatairól, úgyhogy igazából ennek megállapításait nagyvonalakban elmondanám. Ami tapasztalatok és adatok ebben a jelentésben szerepelnek, ezek a nyomozást folytató helyi rendőrkapitányságoktól érkeztek, így az ő tapasztalatukat és megállapításait tudom tolmácsolni.

Ami a jelentésben szerepel, és kezdjük a feljelentésekkel, azt tapasztaljuk, hogy az elmúlt időszakban, amióta az állatkínzást a büntető törvénykönyvbe beiktatták, azóta a feljelentések száma folyamatosan emelkedik. Ez nem feltétlenül jelenti azt, hogy ezeknek a bűncselekményeknek a száma nagyon megugrott, illetve hogy több ilyen bűncselekményt követtek el, hanem ebben szerepe van annak, hogy az állampolgárok érzékenyebben reagálnak ezeknek a bűncselekményeknek a megjelenésére, és a civil szervezetek aktivitása is fokozódott ezen a területen.

A feljelentések egy része, mint minden más bűncselekmény esetében elutasításra került, hiszen megállapítja már magából a feljelentésből a nyomozó hatóság, hogy nem állapítható meg bűncselekmény, és itt visszautalnék a Lorászki út által elmondottakra, hogy sok esetben nem tartalmaznak olyan információkat, adatokat, amelyek a nyomozás megindításához elegendők lennének, vagy akár egy feljelentés-kiegészítés keretében sem sikerül olyan információkat beszerezni, amelyek alátámasztják a bűncselekmény megvalósulását, és amelyek a nyomozás elrendelését is megalapozhatnák.

A büntetőeljárást, illetve a nyomozást, amennyiben elrendelik, az állatkínzás esetében a tapasztalatok azt mutatják, hogy elég nagyarányú a nyomozás-megszüntetések száma. Ami ügyekkel találkozhatunk, azok egy része sajnos olyan körülmények között elkövetett bűncselekmény, amikor nincsenek sem személyi bizonyítékok - akár elhagyott területen történt, előfordult, hogy felakasztották vagy lelőtték a kutyát, lelőtték a tanút, az elkövetőre vonatkozóan semmiféle nyomot nem sikerül rögzíteni -, és innentől kezdve a nyomozás során bármilyen nyomozási cselekményt hajt végre a nyomozó hatóság, egyszerűen nem tud előrelépni az ügyben, és kénytelen a nyomozást megszüntetni.

A helyszíni szemle fontossága is felmerül ezekben az ügyekben, és itt szintén a Lorászki út által elmondottakat tudnám visszaidézni, hogy a hatósági állatorvos jelenléte nagyon fontos, hiszen maga a rendőr leírhatja a helyszínen tapasztalt dolgokat, de magának az állatnak a vizsgálatát, hogy az állat milyen állapotban van, azt valószínűleg egy hatósági állatorvos szakszerűbben tudja rögzíteni, még abban az esetben is, ha a rendőr készíti a fényképeket, ami később az eljárásban felhasználhatóvá válik. Ezzel kapcsolatban, amit egy alkalommal Lakos úrnak is fölvetettek a kollégáim, hogy fölmerült egy olyan dolog, hogy néhány helyen a hatósági állatorvos hétvégén, illetve munkaidő után nehezen vagy egyáltalán nem érhető. Én azt hiszem, hogy a jövőben a mi feladatunk lesz, hogy ezen javítsunk, és én úgy gondolom, hogy ez majd sikerül is, és ennek eredményeképpen talán még a nyomozások hatékonyságát is tudjuk javítani.

Ami a nyomozások során úgy tűnik, hogy hatóságaink számára a legnagyobb problémát jelenti, és már ez is szóba került, ez az állatok lefoglalása. A vonatkozó jogszabály szerint az élő állat hatósághoz nem szállítható be, annak elhelyezéséről a területileg illetékes állat-egészségügyi, védett állat esetén a működési terület szerinti nemzeti parkigazgatóság gondoskodik. Nem nagyon tudok példát mondani, vagy talán egy-kettőt, amikor ez a megoldás alkalmazható, és ezennel itt ragadom meg az alkalmat, és megköszöném, igaz, hogy csak a Noé Állatotthon képviselői van jelen, de valamennyi civil szervezetnek a közreműködését, amelyek bármely rendőrkapitányság ilyen irányú munkáját segítették azzal

kapcsolatban, hogy a lefoglalt állatok elhelyezéséről és gondozásáról gondoskodtak, illetve ebben segítséget nyújtottak.

Ami ezzel kapcsolatban még további problémát jelent a jelentés szerint, hogy ezeknek az állatoknak a tartása, gondozása, egészségügyi ellátása jelentős költségekkel jár. Ezek az eljárás során bűnügyi költségként merülnek föl, amit a bíróság jogerős ítéletéig a rendőrségnek, illetve az ügyészségnek - attól függően, hogy mely szakaszban van éppen az ügy - meg kell előlegeznie. A rendőrség költségvetését azt hiszem, nem kell itt nagyon részleteznem, tehát ez elég komoly problémát jelent, és ha történik is fizetés, ez jelentős késedelemmel kerül végrehajtásra. Ami nekünk így a jövőre nézve látszik, hogy egyre kevésbé közreműködők ezzel kapcsolatban talán a civil szervezetek is, hogyha ezeket a költségeiket nincs, aki megtérítse. Úgyhogy e téren valami megoldásnak kellene majd születnie.

Konkrét problémát jelentett, és itt nevesíteném Csongrád megyét, hogy amikor elhullott állatról van szó, sok esetben szükség van az igazságügyi boncolására. Csongrád megyében a kollégák azt jelezték, ott nincs lehetőség arra, hogy az állatok hatósági boncolását elvégezzék, ezért Debrecenbe kell szállítani az elhullott állatot. Gondolom, ezzel kapcsolatban sem kell ecsetelnem, hogy ez milyen jelentős bűnügyi költséget okoz a rendőrség számára.

A civil szervezeteken kívül, mint említettem a hatósági állatorvosokkal, a magán állatorvosokkal, illetve az igazságügyi állatorvos szakértőkkel állunk kapcsolatban, továbbá nem egyszer szükségünk van jegyzői segítségre is. Ezzel kapcsolatban a kollégák valamennyi kapitányság részéről pozitív tapasztalatokról számolnak be, tehát igazából olyan probléma, ami azonnali megoldást igényel, nem merült föl.

A tapasztalataink azt mutatják, hogy maga a tényállás a rendőrség részéről jól alkalmazható, azt hiszem, a nyomozást felügyelő ügyészség és a rendőrség között túl nagy ellentmondások nem merülnek föl, alapvetően egyeznek az álláspontok egy-egy ügyben, és sikerül olyan befejezést nyernie az ügyeknek, ami mind az ügyészség, mind a rendőrség számára alátámasztható és megfelelően indokolható. Természetesen mi is törekszünk a hatékony munkavégzésre, és arra, hogy ezekben az ügyekben megalapozott döntések születessenek, illetve az ítéletek is olyanok legyenek, amilyenek lennie kellene. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm.

Szeretnék annyit megkérdezni, hogy ennek a vizsgálatnak a megállapításait, van-e lehetőség arra, hogy a bizottság rendelkezésére bocsássák, vagy nincsen?

DR. TAHÓCZKI ANITA r. őrnagy (ORFK): Természetesen, ezek nyilvános adatok, semmi olyan személyes adatot nem tartalmaznak, ami ezt kizárná, úgyhogy igen.

ELNÖK: Akkor ezt megköszönnénk, ha megküldenék nekünk. Köszönöm szépen előre is.

Azzal adnék szót a Legfelsőbb Ügyészségről Bodony István ügyész úrnak, hogy egy kérdést is tennék fel, és megkérem, hogy erre térjen ki, hogyha tud, és hogyha van álláspontjuk e vonatkozásban, hogy a rendbeliséget miként látja megvalósulni, hogyan látja alakulni a Legfelsőbb Ügyészség, hogy ez az elkövetés számához igazodik-e, avagy a megkínzott, sértett állatok számához. Az elmúlt időszakban ez egy viszonylag aktuális kérdésként merült fel. Köszönöm.

Dr. Bodony István ügyész (Legfelsőbb Ügyészség) kiegészítése

DR. BODONY ISTVÁN ügyész (Legfelsőbb Ügyészség): Köszönöm szépen a lehetőséget.

Bodony István vagyok, a Legfelsőbb Ügyészség büntetőbírósi ügyek főosztályán dolgozom. Ez az a szervezeti egység, amelyik a Legfelsőbb Bíróság mellett az ügyészi tevékenységet látja el, illetve a területi ügyészségek elvi irányítását is végezzük, elsősorban a vádképviselési tevékenységgel összefüggésben.

Amit elnök úr nekem kérdésként fölített, arról szerettem volna amúgy is beszélni, de akkor egy kicsit fölborítom a sorrendet, és ezzel kezdeném. A rendbeliséggel kapcsolatban van álláspontunk. Alapvetően az ügyészség abból indul ki, hogy ez a bűncselekmény jelenleg rendszertanilag a közrend, illetve közbiztonság fejezetben található, ebből adódóan álláspontunk szerint az elsődleges jogtárgya ennek a bűncselekménynek ebben a körben keresendő. Korábban az volt az álláspontunk, hogy a rendbeliség az elkövetéshez, az elkövetési magatartáshoz kötődik, nem az érintett, elpusztult állatok számához. Konkrétan egy libateleppel kapcsolatban merült föl, ahol olyan körülmények között tartották az állatokat, hogy igen nagy számban pusztultak el. Ezzel kapcsolatban egészen pontosan az a probléma merült fel, hogy egy rendbeli vagy az állatok egyedszámához igazodva több száz nagyságrendű bűncselekmény lenne. Az álláspontunk, még egyszer ismétlem, az, hogy mivel a bűncselekmény jogtárgya a közrend, közbiztonság, ezért egy rendbeli cselekményként értékeltük ezt az esetet.

Egyébként megítélésem szerint a jelenlegi jogi szabályozással kapcsolatban van talán kifogásolnivaló, kivetnivaló, ugyanis a jogszabály a jelenlegi formában nem igazán kezeli ezt a problémát, úgy közelíti meg - a Csemeghy Kódex óta egyébként ennek hagyománya van Magyarországon -, hogy alapvetően a bűncselekményt észlelő személyek megrendülését, az ő megbotránkozásukat tekinti a bűncselekmény okának, ezt tekinti szankcionálandó eredménynek, nem pedig az egyedek elpusztulását. Ugyanakkor a tényállás azáltal, hogy kizárólag a gerinces állatok védelméről rendelkezik, úgy tűnik, mintha mégiscsak valamilyen módon az állatok érzelmét, az ő fájdalomingerüket, fájdalomtudatukat próbálná meg szankcionálni. Ez egy olyan ellentmondás, amit a jövőben egyébként megítélésem szerint fel lehetne, vagy kellene oldani, de önmagában a tényállást egyébként alkalmazhatónak és alkalmazandónak tartjuk. Tehát olyanfajta jogalkotási kényszer, ami feltétlenül indokolttá tenné ezt, azt gondolom, hogy nincs.

Néhány statisztikai adattal szeretném még a bizottság figyelmét lekötni, vállalva azt, hogy az én előadásom ezután meg fogja nyerni a legunalmasabb előadás díját, de azt gondolom, mindenképpen szükséges, hogy tisztázzuk azt, hogy a jogerős bírósági határozattal elbírált állatkínzások száma az elmúlt években folyamatos növekedést mutat. Nekem a legrégebbi adatom 2006-ból származik, akkor 143 ilyen volt, 2010-ben már 217 darab, és az ez év első félévében elértük a 129 ügyszámot. A bűncselekmény kategóriában az ügyészség váderedményessége 94-97 százalék között mozog, ez megfelel az összes bűncselekmény számánál tapasztalható eredményeknek.

Még egy adatsort szeretnék ismertetni, ami a kiszabott büntetésekre vonatkozik. Ez azt jelenti, hogy 2006-ban 162 személlyel szemben alkalmaztak büntetést vagy intézkedést ilyen bűncselekmény miatt, 2010-ben pedig 284 személlyel szemben, ez év első félévében pedig 158 esetben került sor bűncselekmény miatt joghátrány alkalmazására. A mi statisztikai adatsorunk ki tud mutatni végrehajtandó szabadságvesztés-büntetést is ebben a bűncselekmény-kategóriában, ezzel a bűncselekménnyel összefüggésben. 2006-ban nyolc, 2010-ben 14 esetben, ebben az évben pedig 9 esetben került sor végrehajtandó szabadságvesztés kiszabására ezzel összefüggésben.

Az állatkínzás mellett még röviden az orvvadászattal kapcsolatban is szeretnék néhány szót említeni. A mi tapasztalataink ezen a téren azt mutatják, hogy alapvetően a szabálysértési tényállás és a Btk. bűncselekményeivel összefüggéseiben kialakult ítélkezési gyakorlat nagyjából lefedi ezeknek az elkövetési magatartások körét. Kétségtelen, hogy itt vannak olyan hiányok, amelyek egy átfogóbb, egységesebb, kifejezetten erre a területre specializálódott

szabályozást tennének szükségessé. Különösnek fontosnak tartom a vagyon elleni bűncselekmény és a vadgazdálkodási szabályok közben közbiztonság sérelmére elkövetendő bűncselekmények halmazátának rendezését. Pillanatnyilag ez alapvetően egy vagyon elleni bűncselekmény megközelítési szemlélettel él az ítélkezési gyakorlatban, így problémát is valójában az jelent, hogy az elkövetési értéket hogyan tudjuk meghatározni.

Főosztályunk ez év első felében kísérletet tett e tárgyban egy jogegységi indítvány előkészítésére. Azt tapasztaltuk az előzetes vizsgálataink alapján, hogy az ítélkezési gyakorlatban körülbelül három különböző megoldás mutatható ki, ami az elkövetési értéket határozná meg ebben a formában. Egyrészt az élő állat, az élő vad értékének figyelembevétele, van ahol kifejezetten a vadhús értékére koncentrálnak, és van a vadászati érték alapján történő elkövetési érték meghatározása is. Ebben a körben mi készülünk tehát egy jogegységi indítvány elkészítésére, és a Legfelsőbb Bíróság ezt valamilyen módon nyilván tisztázni fogja. Lendületet veszítettünk egy kicsit amiatt, merthogy tudomásunkra jutott, hogy készül az orvvadászattal kapcsolatban egy új Btk.-tényállás, amit lehet, hogy szerencsésebb lenne kivárni egy jogegységi döntéssel, és emiatt egyelőre e kérdésben várakozó álláspontra helyezkedtünk. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, ügyész úr.

Annyit hadd jegyezzek csak meg, hogy jobb híján került most is a közrend elleni bűncselekmények fejezetébe az állatkínzási szempont, hiszen a jogi tárgy megítélése, meghatározása volt a problémás. Bár, és azt gondolom, ebben ügyész úrral nincsen ellentétes véleményünk, hiszen mind a ketten, ha jól értettem, amit ügyész úr mondott, szerencsésebbnek tartanánk azt, hogyha az állatok számához igazodna a rendbeliség. Azt tudom mondani, hogy az én véleményem biztosan ez.

Én úgy adnám meg a szót a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium főosztályvezetőjének, Miskolci Barna úrnak, hogy ugyan egyelőre informális módon, de mindenképpen javasolnám, hogy érdemes ezt a szempontot figyelembe venni. Való igaz, hogy a világ fejlődése, és hál' istennek a magyarországi szemléletváltozás is arrafelé tendál - ez megjelenik a most elfogadott állatvédelmi törvényben is, hogy az állatot egyre inkább a dolog fogalmától elválasztjuk, és ha úgy tetszik, inkább az emberi minőséghez közelítjük, és távolítjuk a dolog kategóriájától, mint ahogyan a személy elleni bűncselekményeknél értelemszerűen a sértettek számához igazodik a rendbeliség, talán érdemes lenne meggondolni azt, hogy egy olyan szabályozás kerüljön kialakításra, ahol szintén a sértett állatok számához igazodna majd a rendbeliség.

Parancsoljon, főosztályvezető úr.

Dr. Miskolci Barna főosztályvezető (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium) kiegészítése

DR. MISKOLCZI BARNA főosztályvezető (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr.

Tisztelt Bizottság! Tisztelt Meghívottak! A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium büntetőjogi kodifikációs főosztályának vezetője vagyok, Miskolci Barna.

Remélem én is, hogy helyére fog kerülni ez a tényállás. Elnök úr a bevezetőjében említette, hogy eldöntött tény, kész tény az, hogy az orvvadászat tényállása külön bekerül a büntetőkönyvbe. Hogy mi lesz a végeredménye, ezt természetesen nem a jogszabály előkészítői döntenek el, de való igaz, hogy erősen dolgozunk rajta, mégpedig olyan szempontok szerint, mint ami itt az ügyész úrtól és elnök úrtól is elhangzott, mégpedig úgy, hogy ez már a kodifikációs munka kezdetén is az egyik sarokpontja volt az álláspontjainknak, hogy ezt a részt, az orvvadászat fejezetet tisztába kellene tenni úgy, a XXI. századra immár nem mellőzhető, hogy a büntető törvénykönyvben egy külön fejezet legyen, amely a környezet és a

természet védelmével foglalkozik. Ebbe a fejezetbe illeszteni mi be mind az orvvadászatot, mind az állatkínzás tényállását is egyebek mellett, a meglévő környezetet és természetet védő bűncselekményeket is.

Az új elhelyezés egyértelművé igyekszik tenni, hogy mely jogtárgy sérelmét tartjuk mi elsődleges fontosságúnak, mert a mi álláspontunk szerint az élővilág és annak egyede kell, hogy védelmet kapjon, és minden egyéb szempont, tehát vagyoni, adminisztratív, vagy akár egészségügyi szempontok másodlagosak lennének e tekintetben. Magyarán elsősorban a környezetben, a természetben rejlő értékeket, illetve magát az állatot kívánjuk védeni, és nem az állat tulajdonlásával, birtoklásával kapcsolatos jogokat.

Az elhangzott már itt többször is, hogy a jelenlegi gyakorlat tulajdonképpen ezzel ellentétes, hiszen a vadnak orvul történő elejtését még mindig lopásként tudja üldözni a büntetőjog, és az esetek egy részében nem is nagyon tud mit kezdeni az állatkínzás hatályos törvényi tényállásába beillesztett orvvadászattal. Nagyon sok jelzést kaptunk a szakma részéről - a hivatásos vadászoktól, vadászati szervezetektől, hatóságoktól -, hogy a legtöbb esetben nem tiltott vadászati eszközzel ejtik el orvul a vadat, és nem is okoznak különösebb szenvedést a vadnak. Ezekkel a helyzetekkel nem nagyon tud mit kezdeni a büntetőjog, ha csak nem, mint ahogy említettem, vagyoni bűncselekményként üldözi azt.

Ily módon tehát a statisztikák torzítanak, hiszen a rendelkezésünkre álló adatok ugyan kimutatják azt, hogy hány állatkínzás volt, de azt nem, hogy hány orvvadászattal elkövetett állatkínzás volt; ehhez le kéne válogatni az ügyeket, és egyenként megállapítani. A lopásnál sem lehet kimutatni, hogy hányat követtek el vadlopással, úgyhogy egyelőre a statisztikák erről nem adnak megfelelően precíz képet. Viszont törtétek kutatások, amelyekből részinformációkra lehet következtetni, és ebből az is kiderül, hogy hány olyan vadlopás volt, amit állatkínzással halmazatban követtek el, esetleg löfegyverrel visszaéléssel vagy más bűncselekményekkel halmazatban.

Mi is olyan mérvűnek érzékeltük ezt a problémát, hogy a jogalkotás elé tárjuk a mi elképzeléseinket, hogy hogyan lehetne megreformálni ezt a bűncselekményt. Hogy miért érzékeltük mi nagyon súlyosnak ezt a problémát, ez két markerből derül ki elsősorban. Az egyik, amelyről itt már szó volt, hogy a média egyre több és egyre súlyosabb ilyen esetekről tudósít, és ezek egyre nagyobb felháborodást váltanak ki az emberekből. Viszont az is elhangzott épp most itt is, hogy az ilyen tudósításokat azért illene a helyén kezelni. De a másik, ami szintén a kutatásokra, illetve a szakma jelzéseire épülő marker, ez pedig az, hogy ezen a területen is megjelent, és szinte sehol másutt nem látott mértékben kezd elharapózni a szervezett elkövetés. Ebből is látszik, hogy az orvvadászat profittermelő képessége rendkívüli, hiszen a szervezett bűnözés elsősorban, sőt kizárólag szinte azokra a bűncselekményi formákra települ rá, amelyekből extraprofitot remél; az orvvadászat pedig ilyen.

Hogy mennyire szervezett? Jellemző elkövetési módokról számolnak be: három terepjáróval mennek, elől megy a megfigyelő, kiszúrja a vadat, esetleg megvilágítja reflektorral, hogy a vad megdermedjen. De ha ez nem is történik meg, továbbmegy, jelzi CB-rádióval, akármivel. Megy a második, lelövi a vadat, majd gyorsan elhúzza onnan, nehogy elfogják, és akkor jön a harmadik, aki begyűjti a vadat, krotália nincs. Ha megfogják, akkor azt tudja mondani, hogy azt ő éppen találta, és viszi beszovaltatni a jogszabálynak megfelelően, és nem lehet mit csinálni. Állatkínzás nincsen, lopás nincsen, semmi nincsen, el kell engedni az elkövetőket, és csak annyit lehet tenni, hogy a vadat nyilván elveszik tőlük. Ez az egyik része a dolognak.

A másik, amiről szintén nagyon sok visszajelzést kaptunk, hogy a jelenlegi rendszer nem tud mit kezdeni az úgynevezett belső orvvadászattal. Csak arra tud reagálni, hogyha engedély nélkül vadász valaki, a hatályos jog szerint tiltott eszközzel vadász, de mit tud azzal kezdeni, amikor egy vadász, akinek minden engedélye megvan hozzá, de mégis olyan vadászterületen, ahová ő meghívást nem nyert, bemegy, és ott vadász? Ez ugyanolyan

orvvadászat, és sajnos egyre nagyobb számban történnek ilyenek, és egyre nagyobb kárt is okoznak, habár, mint mondtam, mi nem kárban számolunk, hacsak nem a természetben ejtett kárt tekintjük kárnak, de nem vagyoni értelemben.

Amiben mi gondolkodunk, az az, hogy az új Btk. rendelkezései a megfelelő helyen elhelyezve legyenek alkalmasak arra, hogy büntessék mindazokat a nem vadászokat, akik más vadászterületén bármikor, bármilyen eszközzel, bármilyen módon vadászati tevékenységet folytatnak, de egyúttal büntessék azokat a vadászokat is, akik idegen vadászterületen engedély nélkül folytatnak ilyen tevékenységet, mert az orvvadászatot ők is el tudják követni.

Amit hangsúlyozni kell, hogy itt még nincsen szó a vad elejtéséről, csak arról, hogy vadászati tevékenységet és a vad elejtésére, illetve elfogására irányuló tevékenységet végeznek. Nem azt kell bizonyítani, hogy ő elejtette a vadat, és a vad nála van, hanem hogyha őt megfogják, amint sompolyog az erdőben a puskával például - ez majd persze, bizonyítási kérdés lesz, de valahogy így kell elképzelni -, és nincs semmiféle engedélye, vagy éppen kíméleti területen teszi ezt, akkor természetesen megáll ez a bűncselekmény. Ha arra is sor kerül, hogy a vadat elejti, akkor minősített esetről beszélhetünk, és természetesen egy magasabb büntetési tétellel lenne büntetendő.

Amit nagyon hangsúlyozni szeretnék még egyszer, való igaz, hogy van az állatkínzáson belül orvvadászat tényállás, de ez a tényleges orvvadászati eseteknek - ma már elmondható, hogy - egy kisebb százalékát fedi le, ezért kellett kiterjeszteni az olyan esetekre is, például amikor nem az eszköz és a mód, hanem a terület és az idő is számít, tehát amikor vadászati időn kívül ejti el a vadat. Azt gondolom, nem is kell hangsúlyoznom, hogy tulajdonképpen mit védünk ezzel.

Itt most nem arról van szó, hogy a hús nem lesz azé a vadásztársaságé, akinek a területén elejtik a vadat, ennél sokkal mélyebb megfontolások vannak a vadállomány minőségéhez fűződő érdekekhez, hiszen a vadállomány minősége nálunk elég magas, de azt el is lehet rontani nagyon, és időről időre romlik is, ezért az nem mindegy, hogy mit védünk itt, ezért még egyszer hangsúlyozom, hogy nem a húst. De természetesen, ha vadászati tevékenységet folytat az illető, el is ejti a vadat, meg el is veszi a vadat onnan, akkor halmazatban továbbra is megáll a lopás bűncselekménye is, csakúgy, mint a lőfegyverrel visszaélés stb., mint ahogyan eddig is.

ELNÖK: Főosztályvezető úr, csak az időre hadd figyelmeztessem, mert mindjárt kezdődik az ülés.

DR. MISKOLCZI BARNA főosztályvezető (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Már csak az marad vissza, hogy megköszönjem a figyelmüket. Remélem, hogy tudtam segíteni.

ELNÖK: Ez egészen bizonyos, sőt az az irány, amit főosztályvezető úr vázolt, nekem személy szerint is szimpatikus, követhető és támogatandó irány az állatkínzás megítélését illetően.

Akkor hadd kérjem meg a Vidékfejlesztési Minisztérium képviselőjét, hogy képviselje ő is a minisztérium álláspontját. Parancsoljon!

Dr. Pallós László országos állatvédelmi főfelügyelő (Vidékfejlesztési Minisztérium) kiegészítése

DR. PALLÓS LÁSZLÓ országos állatvédelmi főfelügyelő (Vidékfejlesztési Minisztérium): Pár gondolatot magam is mondanék, köszönöm.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Jelenlévők! Pallós László országos állatvédelmi főfelügyelő vagyok. Azért gondoltam, hogy pár gondolatot mondanék, mert abban a szerencsés

helyzetben voltam, hogy amikor 2004-ben a bűncselekményi tényállás megszületett, már akkor is ezen a szakterületen dolgozhattam. Egy-két tapasztalatról szeretnék beszámolni.

Már akkor, amikor munkacsoport-ülési szinten, különböző tárgyalások során néztük, hogy milyen következményekkel jár az állatkínzásnak a büntető törvénykönyvbe történő beemelése, a nagy öröm és előrelépés mellett egy-két problémát is feltételezni véltünk. Én most nagyon gyorsan és röviden végigmennék azon, hogy akkor mit véltünk esetlegesen jelentkező problémának, és hogy mennyiben jelentkezik ez napjainkban.

Az első kérdés az volt, hogy vajon mennyire fognak jelentkezni felesleges, alaptalan bejelentések. Én azt hiszem, hogy sok esetben tapasztalhatják, főleg a rendőr kollégák, de az állatorvos kollégáim is, hogy pusztán szomszédvita miatt nagyon könnyen rámondják a szomszédra, hogy állatkínzást követ el. Ilyenkor nagyon nehéz megtalálni azt a határt, és itt a másik jogszabályra, az állatvédelmi törvényre hivatkoznék, ahol szintén van egy állatkínzás passzus, és már említették a kollégák, hogy mikor lehet közigazgatási eljárásban lefolytatni és állatvédelmi bírsággal, illetve az állattartás megváltoztatásával orvosolni valamit, és mikor kell azt mondani, hogy az állatkínzás valószínűleg bűncselekménygyanús, tehát muszáj a rendőrségnek eljárnia; én azt hiszem, hogy ez egy nagyon kardinális kérdés.

A másik dolog, ami már akkor is fölvetődött, hogy az állat egy dolog a mostani Ptk. szerint, és úgy tudom, hogy még mindig dolog. Egyrészt szóba került, hogy másfelé kellene esetleg elmozdulni, másrészt viszont már akkor fölmerült, hogy ha már dolog, akkor legyen speciális dolog, hiszen főleg a gazdasági haszonállatoknál gondoltunk arra, hogy amennyiben egy szarvasmarhát, egy juhot, egy sertést bántalmaznak, főleg, ha többet is ki kell emelni az állományok az elhelyezése óriási gondot okoz. Miért nem lehet azt megcsinálni, mint egy rakomány narancsnál, hogy levágni, értékesíteni, és az ára megvárja a bíró döntését. Ez nyilván a kedvtelésből tartott állatnál nem működik.

Le a kalappal a civil szervezetek előtt, és minden elismerésem az övék, amikor fölvetődött, hogy mi lesz a lefoglalt állatok elhelyezésével, ők bevállalták, hogy ebben segítenek és közreműködnek. Azt kell mondanom, hogy valamennyi, elmúlt időszakban előfordult ilyen ügyben azonnal segítettek, és én úgy tudom, hogy az elhelyezéssel nem volt probléma, holott tudom, hogy erőn felül teljesítettek. Tudjuk a soproni kutyás ügyet, amikor 110-150 kutya volt érintett, azoknak az elhelyezését is meg tudták oldani. Itt fölmerül a bűnügyi költség is, amit nem szeretnék részletezni, hiszen volt szó róla, hogy ez mindenképpen megoldásért kiált.

Az állategészségügyi szolgálat szerepe fontos, én a kollégáimtól mindig azt kérem, hogy amikor kimennek, és felkérést kapnak egy ilyen eljárás során, akkor egy jelen állapotot írjanak le megfelelően dokumentálva, és semmiképpen ne adják a nevüket ahhoz, hogy ez bűncselekmény, állatkínzás, vagy sem, ez a bíró dolga lesz, az ő dolguk az, hogy olyan jegyzőkönyvhalmazt készítsenek egy jelen állapotról, ami aztán a későbbi eljárás során felhasználható.

Szomorúan hallom a folyamatos esetszám-növekedést, illetve ügyész úr beszámolójából viszont örömmel hallom, hogy jóval több letöltendő szabadságvesztés-büntetés kerül kiszabásra, mint gondoltuk, hiszen, amikor engem a sajtó kérdez, vagy bármilyen egyéb fórumon nyilatkoznom kell, én még mindig azt hittem, hogy egy-két letöltendő szabadságvesztés volt. Itt a média szerepe nagyon fontos, hogy például ezt is közvetítse, hogy ilyen nagy számban történt letöltendő szabadságvesztés-büntetés kiszabása, ezt is kéne valamelyest tovább vinni.

Az állatorvosok esetében mindig azt kívánjuk biztosítani, hogy a hatósági állatorvos az ügyeleti rendszerben is elérhető legyen, ezt a rendőrség felé is már biztosítottuk, és önöknek is el fogom küldeni.

Még egy dolog, hogy mennyire fejtette ki a hatását: nagyon örvendetes, hogy az állatkínzás bűncselekmény, de továbbra is úgy gondoljuk, hogy a felelős állattartásra nevelés,

azzal együtt, hogy fontos a helyes gondolkodás elterjesztése, ami szükségtelenné tenné egy ilyen tényállás megjelenítését, ez lenne a cél. Most az állatvédelmi törvény módosítása is ez irányban tett egy lépést konkrétan azzal, hogy a kedvtelésből tartott állatok, főleg a kutya esetében. Tehát nagyon fontos, hogy az állatkínzás bűncselekmény, de továbbra is azt gondoljuk, hogy a tudatformálásban nagyon nagy szerepe van. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm.

Most megkérdezem a képviselőtársaimat, hogy most kívánnak-e a vitához hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Azért kérdeztem így, hogy most, mert ezt a vitát nem lezárni szeretném, hanem felfüggeszteni, és január-február hónapban valamikor, amikor a parlament menetrendje lehetővé teszi újra, hogy leüljünk, akkor én szeretném, hogyha ezt még egyszer meg tudnánk tenni. Addig, mint bizottság, mi magunkra vállaljuk azt, hogy az itt elhangzottakat összegezni fogjuk. Ha bárki úgy gondolja, hogy szeretné írásban kiegészíteni azt a véleményt, amit most elmondott, mi örülnénk neki, és természetesen bele tudjuk foglalni azt is az összegzésbe, fenntartva azt, hogy lehetne, hogy én más csomópontokat fogok fontosnak találni, mint amit a jelenlévők. Igyekszem persze tartani magam ahhoz, amit ma hallottam.

Én őszintén remélem azt, bár tudom, hogy van együttműködés a civil szervezetek, a hatóságok, a jogalkalmazók és a minisztérium illetékesei között, itt mi szeretnénk egy újabb ilyen fórumot teremteni, ahol erre van lehetőség. Én érzem, látom azt, hogy többek között az elkobzás szabályainak rendezése, vagy a lefoglalás az, ami az egyik legnagyobb probléma - ezt mindenki említette is -, tehát ezzel biztosan érdemes foglalkozni nemcsak jogalkalmazói, hanem jogalkotói szinten is. Szükség van az önök számára és a mi számunkra is, hogy ezeket az információkat értékelni, rendszerezni tudjuk.

Amellett, hogy nagyon szépen köszönöm a részvételt és a véleményeket, most jelen pillanatban passzívok voltunk, mint képviselők ezen a bizottsági ülésen, és azt gondolom, hogy ez így helyes, hogy először a véleményeket hallgassuk meg. Tehát a témát szeretnénk folytatni, és én azt ígérem, és talán az a szerencsésebb verzió, tekintettel arra, hogy a büntető törvénykönyv kodifikációja folyik, ha jogalkotási lépéseket látunk szükségesnek, akkor jelen esetben nem egyéni képviselői indítványként vagy bizottsági önálló indítványt fogok javasolni, hanem az albizottság véleményét el fogja juttatni az illetékes minisztériumhoz, és arra kérjük a minisztériumot, hogy ezek dolgozza fel és dolgozza bele a kodifikáció során.

Ezzel zárnám a mai ülést ideiglenesen, és a jövő év elején pedig mindenkit kérnék - a bíróságot is -, hogy képviseltesse magát az ülésen. Még egyszer nagyon szépen köszönöm.

(Az ülés befejezésének időpontja: 17 óra 6 perc)

Dr. Bárándy Gergely
az albizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Bihariné Zsebők Erika